

Paasvreugde en Pinksterverwachting

Met gejubel is de nieuwe paaskaars binnengebracht: het licht van Christus dat de duisternis verdrijft. Het doopwater is opnieuw gezegend – symbool van nieuw leven, van reiniging en opstanding. We hoorden de eeuwenoude verhalen over schepping, uittocht en bevrijding. En we hoorden hét verhaal – het hart van ons geloof – over Jezus' opstanding uit de dood. Leven is sterker dan de dood:

'Waarom zoekt u de levende bij de doden? Hij is niet hier, Hij is opgestaan.' (Lucas 24:5-6) Vuur, licht, wierook, water, brood en wijn – oersymbolen van Gods aanwezigheid. Teken van leven in volheid. Wat een feest was het: Pasen! De Heer is waarlijk opgestaan. We wensten elkaar een zalig Pasen, en terecht. *'Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven.'* (Johannes 11:25)

Mogen de vreugde van dit feest en het geloof in de opstanding ons blijven bemoedigen en sterken, elke dag opnieuw – ook als de paastijd voorbij is. We bevinden ons nu in de rijke periode tussen Pasen en Pinksteren. In het oude Israël waren dit landbouwfeesten, verbonden met oogst en overvloed. Later kregen zij een diepere betekenis: Pesach werd het feest van de uittocht uit Egypte, het begin van vrijheid (Exodus 12), en Shavuot (het wekenfeest) het feest van de gave van de Wet op de Sinaï (Exodus 19-20).

Voor ons christenen kregen deze feesten een nieuwe, vervulde betekenis: Pesach werd Pasen werd het feest van de verrijzenis van Christus – Hij die de dood heeft overwonnen. En Shavuot werd Pinksteren: de neerdaling van de Heilige Geest – Gods kracht in ons midden. Daartussen vierten wij Hemelvaart: Jezus die terugkeert naar de Vader en voor ons pleit.

Deze drie feesten vormen samen een groot heilsgebeuren: de vreugde van Pasen krijgt haar volle kracht door de Geest van Pinksteren, die de Vader zendt op het gebed van zijn verheven Zoon (vgl. Johannes 14:16-17).

Maar hoe vertalen we dit alles naar ons dagelijks leven? We kennen allemaal momenten van verdriet, ziekte, eenzaamheid of verlies. Momenten waarop we snakken naar bemoediging, troost en kracht. Hoe goed is het dan om te weten dat Jezus ook de weg van het lijden is gegaan – maar dat het geen doodlopende weg was. Hij draagt ons – zelfs als wij het niet merken. En wij mogen elkaar eraan blijven herinneren: *'Ik ben met u, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld.'* (Mattheüs 28:20)

Laten we daarom als gelovigen elkaar blijven opzoeken. Laten we samen vierten, samen bidden en samen de weg van Jezus gaan. Want in gemeenschap vinden we steun en herkenning. En in de Geest worden we vervuld van hoop en kracht.

Moge de vreugde van Pasen in ons hart blijven wonen. En mogen wij vol verlangen en verwachting uitzien naar het Pinksterfeest – het feest van vuur, van roeping en van de Geest die leven geeft. Laat ons groeien in al wat de Geest geeft: *'liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing.'* (Galaten 5:22-23)

Paasvreugde. Pinksterverwachting. Laten we in die Geest blijven wandelen.

Diaken Jeroen Hoekstra